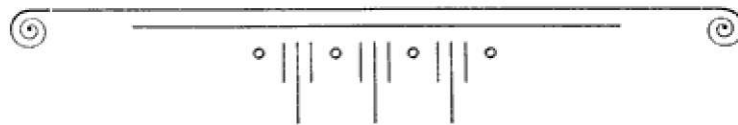

LJUBLJANSKI ZVON

Burska balada.

»Kdo trka na okno?« ... »»Otvori takoj!«« ...
»Kaj hočeš?« ... »»Jaz moram v dom stopiti tvoj!«« ...

»Sovražnik?! ... Odbilo je polunoči ...
Ne moti nas! Dete mi v zibelci spi ...

Veš, burska sem žena! Ko psa te vstrelim!
Nabasano puško jaz v rokah držim!« ...

»»Ne boj se! Jaz nisem angleški kristjan ...
Le Kafer sem črn, neomikan pagán ...

Kaj misliš, da rad nocoj prišel sem mar?
Ne slišiš? Dež lije in tuli vihar!

Tri reke preplaval sem, gore sem tri
prehodil ... In gazil človeško sem kri

po poljih, kjer trupla mrtvaška leže ...
Čuj, v dalji topovi še tamkaj grmé! ...«

»Kaj hočeš?« ... »»Tvoj mož je bil danes ubit! —
Dewet me je poslal, ti to sporočit«« ...«

»Ubit?! ... Kaj ubit! ... Ah, prijatelj ti moj,
kar pojdi, kar teci nazaj še nocoj

pa vprašaj še, koliko sóprog moj sam
Angležev postrelil mi v boju je tam?

To naj ti pove general naš Dewet! . .
Ko zarja napoči, povrni se spet!

In kadar veselo prineseš mi vest,
zlatá za plačilo nasujem ti v pest« . . .

A. Aškerc.

Krst.

Ó polunoči, ob uri duhov
brez župnika, brez kaplana,
brez biblije vsake, brez sur korana
imeli sinoči mi krst smo nov.

Neustrašno zrla je svetu v obraz
ta hčerka prejasnega čela:
Ustvarjanja hočem in plodnega dela,
jaz hočem, jaz hočem, jaz, čujte, sem — jaz!

Uganka je rešena, jasen problem:
prokleta utrujenost vsaka.
Iz večnosti v večnost ves svet se pretaka,
tako govori Zarathustra ljudem.

Ne boj se, ne straši, če name preži
debela razjarjena zmija,
saj čuva me babica filozofija,
in otec mi Nietzsche na strani stoji . . .

Fran Valenčič.

